

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. II. Secundus sinus, ubi Jesus Christus absconditus fuit, est uterus
sanctissimæ Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

cognoscam te ; sed solatio profundor, dum video, teas me transgredi infinita ratione magnificentias : Ingens me haud quaquam incessit desiderium, omnes tuas infinitas in intellectu meo includendi perfectiones, sed includere perciperem totum cor meum in infinita bonitate tua ; Non comprehendo te, sed comprehende me, fac me totum absorberi in te, parvumque hunc, levem ac transitorium entitatis, quam mihi dedisti, vel potius commodasti, atomum, ad suum redire principium, ut nunquam amplius separetur ab

illo. Fac igitur Domine, fac tam profundè immergi me essentiae tuae immensitati, ut nunquam egridiar inde : Ne finas aspicere cor meum quidquam extra te, nec suos vel unico momento in creaturas desigere oculos.

Oblectabar summe omnibus hisce sensibus & affectibus, & supra modum consolatum me sentiebam, quod hucusque deduxerit me ; voluissem etiam, ut hoc diutius me frui permisisset solatio ; verum non erat ipsius hoc propositi ; vide, quod ulterius deducere me voluerit.

ARGUMENTUM.

Secundus Sinus, ubi JESUS Christus absconditus fuit, est uterus Sanctissima Virginis.

ARTICULUS II.

Sinus Patris aeterni perfectum est Archetypon, cujus eximium eotypon est sinus Sanctissima Virginis. Ambo hi sinus duo sunt currus, de quibus paulo superius tibi locutus sum. Sequamur, sequamur Principem, inquit mihi, & videamus, quomodo, postquam vulneratus est corde in primo suo curru, exeat inde, ut ingrediatur secundum, primo non ab similem : *In alium currum, qui sequebatur eum modo regio : Volo dicere, quod Filius Dei sauciatus corde, affectu commiserationis erga miserias nostras, egressus sit*

è sinu Patris sui, ut ingrederetur in sinum alterum, qui est uterus Sanctissimae Matris suae. Et videmus hunc similem esse primo, ac prodigia, quibus abundat, non minus incomprehensibilia esse ijs, quae admirati sumus in sinu Patris aeterni. Primus est Archetypon infinita ratione perfectum, & aliter apparebit nobis velut Eotypon ejusdem praestantissimum.

In primis id, quod constituit magnificentiam, divitias, pulchritudinem unius, constituit etiam magnificentiam, divitias & pulchritudinem alterius. Idem Filius Uni-

2. Paral. 35

Notiv
Fili D
ratione
quibus
magis
pende
sua M
quem
no Pat
#ccai

Uterus
Sanctissimae
Virginis
similis est
eo Patris
aeterni
Uni-

Unigenitus, qui est in sinu Patris aeterni, ut sit splendor gloriae ipsius, & etiam in sinu & utero divinae Matris MARIÆ, ut sit similiter splendor ipsius gloriae: Dico, sit idem Filius Unigenitus, quodque eadem persona divina sit in ambobus; & ex hoc hanc deduco consequentiam, quod, quidquid dici potest de magnificentia & gloria Patris, in quantum possidet talem ac tantum Filium in adorando sinu suo, dici etiam possit de gloria & magnificentia MARIÆ, Sanctissimæ Matris ipsius, in quantum etiam possidet eundem hunc Filium in purissimo utero suo. Prodigia Nativitatis aeternæ Unigeniti huius in sinu Patris sui omnino sunt incomprehensibilia, sed prodigia Nativitatis ipsius temporalis in sinu Matris suæ, non minus sunt tanta; imò potius illorum sunt plura, quæ videntur nobis magis stupenda, magisque incomprehensibilia. Exempli gratia.

Non ita admiror, quod DEUS aeternus habeat in sinu suo Deum aeternum; quod DEUS Omnipotens producat Deum Omnipotentem quod Deus immensus recipiat in sinu suo Deum immensum; quod DEUS infinitis perfectionibus divitem: omnes hæ magnificentia sunt sanè tam sublimes, tantoque intervallo transcendunt exilitatem intellectus mei, ut absolute sint mihi incomprehensibi-

les: Sed in tantam me non rapiunt admirationem, video enim naturale esse, quod unumquodque producat sibi simile, quodque Pater det Filio suo Unigenito possessionem integram omnium, quæ possidet, honorum.

Sed quod Mater, quæ DEUS non est, producat Deum ex propria sua substantia; quod Creatura tribuat esse Creatori suo; quod persona mortalis verè progignat Deum immortalem; quod Mater infirma & pusilla sinu suo includat Deum Omnipotentem & immensum; quod denique ipsa, cum non habeat in se neque divinitatem, neque aliquam ex infinitis perfectionibus, quæ naturales sunt Deo, portet in utero suo Filium, quem producit similem sibi, quique nihilominus possidet totam Divinitatem, & omnes infinitas Deo proprias perfectiones, sicque ipsa producat sibi similem, non sibi similem, sed infinita ratione se perfectiorem, hoc est, quod omnem excedit admirationem, quodque nemo, nisi Deus, comprehendere potest. Nonne dicendum hic sit cum magno purpurato Præsule S. Petro Damiani: *Hic taceat & contremiscat omnis serm. 1. de creatura, & vix audeat aspicere Nativ. B. V. tanta dignitatis immensitatem.* Si MARIÆ omnes creatura vidissent, quid sanctissima Virgo in suo portaret utero, omnes ad illius se pedes provolvissent.

Eccc x

O

Nativitas
Filii Dei est
ratione
quidam
magis stu-
penda in
sinu Matris,
quem in si-
nu Patris
generat.

Uterus
etiam
Virginitas
similis
ro Patris
accidit

Non possu-
mus nimi-
um esse de-
voti erga
Sanctissi-
mam Virgi-
nem.

O quam verum igitur est, dicebam ipsi, longissime nos abesse ab æstimatione nimiam magnificentiaram ipsius, aut à nimio vel honore, vel veneratione, vel amore, quo prosequimur ipsam! Non, inquit mihi, ne metuas unquam ullum excessum in omnibus hominibus ac obsequijs, quæ impendere ipsi possumus, modò illa non sint, quæ impendimus Deo, quæque non nisi ipsi soli debeat. Devoveamus nos igitur illi ex toto corde nostro, serviamus illi ex toto fervore mentis nostræ, simus ipsi devoti, & ex integro consecrati non metuentes, displicituros nos Deo, qui honorari vult illam velut Matrem suam, qui honoratum semet ipsum credit in personam Matris suæ, cum voluptate aspiciens omnes bonas animas, quæ palam se profitentur devotas erga ipsam, indes novos inquirendo modos ac media, ad exercendum melius devotionem erga amabilem hanc Virginem. Et quomodo non oblectaretur aspiciendo hanc ipsarum pietatem, cum indiscreta hæc nunquam sit, aut esse possit: Effet hæc indiscreta quidem, & insuper incurreret impietatis notam, si eundem Virgini supremum impenderet honorem, quem impendimus Deo; sed Catholicorum est nemo, quem lateat, ipsam Deum non esse; non, sed omnes nōrunt ipsam esse Matrem Dei. Ausur ergo mihi, di-

cebam ipsi subitacundus, Monumentum hoc verè indiscretum, ad prætensos Cultores indiscretos Sanctissimæ Virginis. Si enim: hic ex improviseo interpellavit me, dixitque mihi: Non, relinquamus illos, digni non sunt, quos oppugnemus, sed potius contemnamus ipsos? Redeamus igitur, unde discessimus.

Non bene comprehendi, quod dixisti mihi, nempe quod DEUS Pater portans in sinu suo adorandum suum Filium, multiplicet numerum Personarum divinarum, non tamen multiplicet numerum Deorum: Quomodo fieri potest, non esse tot naturas, quot personas & tot personas, quot naturas? hoc est, quod eruditissimi quique in muado viri comprehendere non possant. ! Sed nōne videmus aliud prodigium æquè incomprehensibile in utero Sanctissimæ Virginis Matris, quamvis videatur profus contrarium, quod dum producit eundem Filium Unigenitum Dei, ipsa multiplicet naturas, & non multiplicet personam, quamvis enim in ipso sint duæ naturæ, semper tamen non est, nisi unica sola persona, quæ est divina: Quomodo fieri potest, ut non sint tot personæ, quot naturæ & tot naturæ, quot personæ? Scrutentur ac rimentur argutissimi quique Philosophi totam vitam suam hanc quæstionem, nunquam tamen comprehendent illam. O magni.

Parto
incom
hæc
intelle
humana
circa P
Dei in
Patriæ

Alterum
prodigium
uteri Sa-
ctissimæ
Virginis,
responde-
mus probl-
igio fuit
Patriæ
na,

magnifice Sinu Patris, quàm es admirabilis ! O admirabilis Sinus Matris quàm es in comprehensibilis ! *Generationem ejus quis enarrabit ?*

Paradoxum
incompre-
hensibile
intellectui
humano
circa Filium
Dei in Sinu
Patris sui.

Aspicio quidem, dicebam ipsi, quòd cum idem sit Filius Dei in Sinu Patris sui æterni, & in Sinu divinæ suæ Matris, æqualiter sit adorandus in utroque. Sed nonne plus æquo abriperis, dum ad eò accuratam inter utrumque instituis comparationem ? Non, inquit mihi, siquidem non intueor in ambobus nisi prodigia, quæ mihi videntur æqualiter incomprehensibilia. Aspice Verbum æternum in Sinu Patris sui, admirabilis omnia, & nihil hinc comprehendes; quòmodo enim est hinc ? quem ordinem hinc tenet ? quid facit hinc ? attonitus hæc bis, dum videbis, ipsum non esse hinc veluti in suo palatio, eòquòd non ædificaverit illum ad ibi habitandum, ipsum non esse hinc veluti in suo throno, eòquòd ibi non regnet, nec exerceat aliquod imperium ; ipsum non esse hinc veluti in suo templo, eòquòd ibi non oret, nec oretur, non adoret, nec adoretur, nemini hinc reddit obsequium, & à nemine etiam obsequium recipit : Non est similiter hinc, ut aliquem teneat ordinem aut gradum, eòquòd nec inferior sit, nec superior alijs personis : non est tandem hinc, ut aliquid faciat, nisi ut amet Deum Patrem suum ab æterno & infini-

tà ratione. Sed quamvis amet ipsum ex toto corde suo, non impendit illi aliquod servitium, quamvis noverit, ipsum dignam esse, quem summis prosequantur obsequijs omnes creature, nec minimam ipsi exhibet reverentiam ; quamvis omnia recipiat ab illo, nihil debet illi, & in nullo dependet ab ipso, quamvis subsistere non possit absque eò, non tamen indiget ipso. Quantus paradoxorum, quæ stupenda & incomprehensibilia videntur intellectui humano, acervus ; & si lumen fidei naturalibus ipsius tenebris non ferret suppetias ; quid hæc in re ageret ?

Interroget desuper eos, qui Magistri nobis sunt fidei, id est, eos quos Deus dat nobis velut Pastores, & suæ Doctores Ecclesiæ, ut illius sint lumen, & ejusdem nobis declarent mysteria, docebunt illum, inter omnia æternæ hujus Nativitatis adorandi Verbi prodigia, nullum esse, quod tantæ non sit veritatis, quantæ est incomprehensibilitatis.

Si postquam aspexisti magnum hoc Archetypon, in eximium ipsius ectypon conjice quoque oculos, id est, in sinum Matris ; aspicias ibi alia prodigia, quæ non minori percellent te admiratione, quæque fortassis invenies æquè stupenda. Audi & pondera id bene. Est prodigium quoddam fidei, quod idem U^o genitus Filius Patris

Prodigium
æquè in-
comprehen-
sibile in si-
nu Matris.

Eccc 3

in

in propriâ existat in sinu & utero Sanctissimæ Matris suæ: sed quomodo est ibi? quem tenet ibi ordinem? & quid ibi facit? responderi non potest ad has quæstiones, quàm afferendo tibi aliâ paradoxa, quæ videbuntur tibi saltem æquè intricata, quàm aliâ. Si enim interrogaveris, quomodo existit in sinu Matris suæ? dicetur tibi, quod ibi sit quidem præsens in personâ, sed quod impossibile sit eum ibi esse aut ex parte, aut totum integrum. Si interrogaveris, quem ibi teneat ordinem? respondebitur tibi, quod ibi sit primus & novissimus, Dominus & absconditus.

Si interrogaveris, quid faciat in sinu Matris suæ? respondebitur tibi, quod ibi faciat omnia, & faciat nihil, quod ibi possideat thesaurum infinitum bonorum, quodque laboret ibi usque ad consumptionem vitæ suæ, ut acquirat illa. Omnes hæc veritates tantis involutæ apparentibus contradictionibus non relinquerent in animo tuo, nisi stuporem & tenebras, nisi explanaretur tibi. Sed hæc omnia ingens argumentum præbent longioris discussus, & specialem promerentur acquirunt articulum.

ARGUMENTUM.

Declaratio paradoxorum præcedentium ad gloriam sinûs & uteri Matris Dei.

ARTICULUS III.

Primum paradoxum. Verum est, quod Verbum Incarnatum sit, præsens in personâ, ac verè includatur in utero Matris suæ: quando & quâ ratione ibi esse potest? Cum articulus sit fidei, quod ipse sit verus ipsius Filius, & illa sit vera ipsius Mater; siquidem illa producit ipsum ex vera suâ substantiâ; & hoc est, quod dixit ipse Angelus ex mandato Dei: *Concipies in utero, & paries Filium.* Nihilominus impossibile est, contineri ibi ipsum vel ex parte, vel totum integrum: Quomodo ibi esse

posset ex parte, cum sit Deus etiamque Deus, qui magnum est quoddam totum, partes non habeat; Aut totum, aut nihil; non potest igitur ibi includi & contineri ex parte. Similiter ex aliâ parte impossibile est, ut Verbum ibi sit totum integrum, eodquod sit immensum, & immensitas Dei constringi & contineri non possit nisi in seipsâ. Quid inquis ad hoc? interrogavit me: Nihil hic video; falsus sum ipse ingenuè, declarâ id mihi.

Expetijt hic à me singularem articulum